

Hope College

Hope College Digital Commons

Van Raalte Papers: 1870-1879

Van Raalte Papers

9-30-1879

De Hollander Published a Long Report on the Meeting of the Classis of Holland That Met in Holland on September 3 and 4

An Observer

Simone Kennedy

Follow this and additional works at: https://digitalcommons.hope.edu/vrp_1870s

The original documents are held in the Holland Museum. This digitized material is intended for personal research/study only. The original documents may not be reproduced for commercial use in any form or by any means, electronic or mechanical, without permission in writing from the [Holland Museum](#).

Recommended Citation

An Observer and Kennedy, Simone, "De Hollander Published a Long Report on the Meeting of the Classis of Holland That Met in Holland on September 3 and 4" (1879). *Van Raalte Papers: 1870-1879*. 309. https://digitalcommons.hope.edu/vrp_1870s/309

This Book is brought to you for free and open access by the Van Raalte Papers at Hope College Digital Commons. It has been accepted for inclusion in Van Raalte Papers: 1870-1879 by an authorized administrator of Hope College Digital Commons. For more information, please contact digitalcommons@hope.edu.

30 September 1879

Holland, Michigan

The Masonic controversy was now underway. *De Hollander* published a long report on the meeting of the Classis of Holland that met in Holland on September 3 and 4. Several ministers were quoted: [Peter?] de Pree, Jacob van der Meulen, H. Uiterwijk, Jan Broek, Chr. Van der Veen, John van der Meulen, and Dr. Philip Phelps. De Pree quoted Dr. Albertus C. Van Raalte who spoke to the masonry issue at a classis meeting six years ago: "Do not make foolish decisions, but try to protect what we have.' The Rev. van Raalte then proposed a resolution in which he urged First Church to work individually on the Freemasons in their church." Elder Keppel made it clear that the permission to use the sanctuary of First Reformed Church was allowed but the consistory did not invite Edmond Ronayne to speak.

In Dutch; translation by Simone Kennedy, 2003.

Original in the archives of the Holland Museum.

De Hollander, 23 September 1879

Classis meeting of 3 and 4 September

For De Hollander

Classis meeting held in Holland on the 3rd and 4th of September

(Sequel)

Last week we summarized the main thoughts on the first clause of the “majority” or “Lepeltak’s report” and ended with the vote to accept that part of the report.

The second part of this report says:

“As churches, we know that brotherly education and admonition, together with earnest prayer, are the means by which the Lord builds and keeps his church.”

This part was accepted without any opposition.

But then the third clause was discussed, which can be summarized as follows:

“The Classis’ view on Freemasonry differs from that of the Synod, as expressed in 1868-1870. This blocks cordial relationships, which is worrisome to the Classis. The Classis thinks it necessary to request further explanation from the Synod.”

We want to emphasize the words “worrisome” and “blocking of cordial relationships” as a wave of arguments hit the meeting. This wave started right with the preliminary remarks. Just like the word “offensive” was central to the debate on the first clause, the word “worrisome” or rather “irritation” became central to the debate on the third clause.

The Rev. de Pree: "We cannot pass a verdict on Freemasons, who are members of the church, without a hearing. We have to distinguish between Freemasons and Freemasonry.

The Rev. Jacob van der Meulen of Muskegon takes the stand: "I have to share a story with you, but I am the only witness to the truth of this story. Seventeen years ago I searched out the company of people of letters. Driven by this desire – which was more than a desire for money – I made the decision to also become a Freemason. They told me that "I desire light" did not refer to more light in religious matters. But I quickly had enough of them and decided to take a step back." The speaker did not contradict the words by elder Keppel concerning this account.

The Rev. John van der Meulen: "It seems to me that it would do more harm to try to eliminate this evil, than to tolerate it."

The Rev. H. Uiterwijk: "It speaks about an irritation in the church and that we are going to ask the Synod to agree with us that this is an offensive sin. What would happen if the Synod does not agree with us? Irritation! Yes! An irritation is aroused. A bomb has been thrown by First Church." The speaker continued with other incendiary and excitable remarks, of which he took one back after being requested to do so. Observing the gestures and motions within the room, it was clear that the temperature went up – people became more and more irritable. It climbed higher and higher until it reached a passionate, feverish degree of heat, which caused such an agitation that it seemed that some members – conscious or unconscious of this – were about lifted from their seats. This sudden change in atmosphere did not seem to have much effect on the speaker, although he was speechless for a moment, but he held his stand on the floor. Finally, the

Rev. Jan Broek rose up and requested that order be kept and the Rev. Uiterwijk be given a chance to finish his speech. At that the speaker continued his main argument and said that he had extensive evidence that leaders and people of influence within First Church had stirred up irritation concerning the Freemasonry issue in other churches, which had formerly been at rest, and that he [or: they] would bring the fire closer.

It was clear from the faces and the motions of the people present that they became vexed and agitated again, so that the speaker decided this time to not continue his speech and make room for another speaker.

It grieves us that we were witnesses of such indecorousness. The speaker has full rights to continue his speech as long as the President does not call him to order for breaking certain rules. Nobody is allowed to disturb his speech without breaking the parliamentary rules, rules that are not only valid in political meetings, but also in the meetings of church bodies. During moments of such agitation, the President's skill and experience concerning parliamentary rules are tested. It is his function to be impartial in granting each member's rights. The contenders from the pro and con side need to get a fair hearing and a willing ear. It saddens us that the speaker did not get a chance to finish his speech because of the agitation. (The general President, the Rev. Pieters, was absent at that moment. He had received permission to leave because of illness.)

The Rev. Chr. Van der Veen: "The vote this day determined Freemasonry to be an offensive sin. I say that the Classis does not have a right to say that. Would the representatives of the Classis submit to the Synod if that body refuses to agree with us? What will the result be? Would it not be: Freemasons have to leave, or we will leave?"

This speaker showed the representatives in moving and eloquent words “the road that they took and the possible consequences; that God’s judgement would come on the Classis.”

The Rev. John van der Meulen: “How come that people who were a few years ago so fired up on this issue – as I was in 1869 in Wisconsin – are now so calm and cool? Were no special measures taken to make the issue of Freemasonry known among the people, more so at this moment than in 1869? This was not the case in 1869. The newspapers have written about this issue now. Didn’t we mention the issue surrounding Hope College? Didn’t we name the word “separation”?”

When the reader compares this last speech with the one that the Rev. Uiterwijk was unable to finish, we can see what the left wing meant with “irritation” or “worrisome” when debating this part of the report.

Elder T. Keppel: “The Rev. van der Veen told us that God’s judgement would come over us, but I think that the opposite might happen.” He denied the accusation by other speakers that First Church or its leaders had thrown a bomb of irritation in other churches, saying that they had only asked for their cooperation to testify against this evil. He also said that the invitation to Mr. Ronayne to come to Holland and speak on the first degrees of Freemasonry was not extended by the church consistory; the congregation and the consistory had played no other role than to give permission for the use of their church building.

The Rev. de Pree: “We heard that we did start the journey. Can we excuse the minority for desiring some moderation? Six years ago, during a Classis meeting on which we were just discussing an issue related to Freemasonry, which was brought to Classis by

First Church, the Rev. van Raalte came in and said: "Do not make foolish decisions, but try to protect what we have." The Rev. van Raalte then proposed a resolution in which he urged First Church to work individually on the Freemasons in their church. Barner, a well known reformer on the issue of stopping Freemasonry – who called it a great and horrible evil – did not want renewed agitation, because the evil of Freemasonry had expanded after the Morgan movement to 10,000 lodges. Storms won't last a long time. Make sure, brothers, that the two tails of the fire bands: "Theology behind us and Freemasonry ahead of us" will not consume our people."

By now it had become 11:30 PM. The left wing proposed to adjourn the deliberations till the next morning, but this was voted down. The representatives on the other side wanted to bring a close to the issue. As by Dr. Phelps' proposal it was finally decided that the issue would be dealt with by a special committee of five people, who would report on the next Spring session of the Classis.

So ends – or rather, starts – a history that seems to have such far-reaching results that it cannot be seen as only "a storm that won't a last long time". The debates were generally masterfully done.

The opinions on this issue on both sides were far apart. As far as we are concerned, it was a difference between light and darkness.

If we group the basic precepts that were verbalized by the different representatives together, we get a better idea of each party's beliefs. In our opinion those two principles can be outlined as follows: The one side wants to base her ideas on the *demands* of the Bible, while the other side emphasizes *tolerance* in specific circumstances as seen in the Bible.

Lately, there seems to be a domineering trend that is very eager to emphasize this current perspective: "Humanity has become more tolerant. We have to handle sin in the church with velvet gloves." Eli was a tolerant man. We read about him that he was struck by God's judgements.

We have tried to be unbiased in expressing the main idea of each speaker. We are sure that our report will be food for thought for many readers. That truth may triumph, also in this history, is the desire of

An observer

Holland

IBS.
MORGAN RAILROAD.
 n Mei 25 1879.
 vertrekt
 d. **Holland**
 a.m. 11.40 a.m.
 p.m. 5.20 "
 p.m. 3.30 p.m.
 a.m. 5.25 a.m.
 p.m. 3.25 p.m.
 p.m. 6.10 p.m.
 a.m. 12.00 in
 a.m. 10.45 a.m.
 a.m. 7.10.15 p.m.
 aterdag en Zondag.
 zaterdag.
 gen.
 behalven Zondags.
 ein door tot Chicago
SPOORWEG
 Naar het Zuiden.
 p.m. a.m.
 on 2 17
 burg 2 50
 Haven 2 54 6 15
 1 3 22 6 53
 1 3 55 7 22
 4 19 7 43
 5 00 8 35
IAV, Mafager.
te Holland
 --- 100
 --- 2 50
) lb 1 20
) lb 1 70
 el, 0 30
 --- 6 @ 50
 --- 6 @ 00
 --- 12
 --- 11

Voor "De Hollander"
Classioale Vergadering ge-
houden te Holland, den
3 en 4 September

(Vervolg.)

Verleden week hebben we beknoot de hoofdgedachten medegedeeld aangaande de discussies over de 1. Clausule van het "meedortheid" of "Lepeltak's rapport," en zijn ge-eindigt met de naamemijng van dat gedeelte van het rapport.

Het 2. onderdeel van meer genoemd rapport, leest:

"Dat wij de gemeenten herinnoren, dat broederlijk ouderwjs en vermaning, gepaard met ernstig gebed, de middelen zijn welke de Heere tot bouwning en bewaring Zijner gemeente wil zegenen."

Dit gedeelte werd aangenomen zonder eenige tegenstand.

Maar nu volgt de 3de Clausule van het rapport hier op neerkomende:

"Dat de Classis verslijft van beschouwing aangaande de quaestie van Vrijmetselarij met de Synode, zoo als dat hebban haar daaromtrent heeft uitgedrukt in de jaren 1868-70, — dat die veroorzaakt de stroming van hartelijke gemeenschap — dat de Classis er door verontust wordt en het noodzakelijk acht haar hieromtrent meer positief te verklaren."

Wij leggen nadruk op de woorden *verontust en stroming van gemeenschap*, terwijl er een nieuw veld van argumenten stond geopend te worden, hetwelk met een oorsplog als het ware te bespeuren was uit eenige proliante opmerkingen. Wat het woord "verontust" voor de eerste Clausule van het rapport is geweest, zoo zal nu het woord "verontust" of liever "stoornis" als basis van bekamping zijn van de derde Clausule.

Rev. de Prae. "Vrijmetselaars, die leden van de kerk zijn, mogen we niet ongehooft veroordeelen. Wij moeten een onderscheid maken tusschen Vrijmetselaars en Vrijmetselarij."

Rev. Jacob van der Meulen van Muskogon, is nu aan het woord. "Ik heb een geschiedenis te vertellen, waarvan het bewijs alleen rust op het getuigenis van mijn persoon. Zeventien jaren geleden zocht ik gezelschap met letterkundige menschen. Godreven door deze begeerte, die meer voor mij was dan eene begeerte voor god, kwam ik er toe om ook Vrijmetselaar te worden. "Ik bekeer licht," zeiden zij mij, zag niet op godsdienstlicht. Maar ik had er spoedig genoeg van en nam een stijp rugwaarte. De geschiedenis van Ond. Kappel, die ik die geschiedenis, is niet door den spreker toegesproken.

- Rev. John van der Meulen. "Mij dunkt, te trachten om dit kwaad uit te roeten, zal meer kwaad doen dan voordragzaam daaromtrent te zijn."

Rev. H. Uiterwijk. "Daar wordt gesproken over *stoornis* die er bestaat in de Kerk, en dat wij de Synode zullen verzoeken om met ons in te stemmen dat het eene ergerlijk zonde is. Wat zal

men? Wat zal wel de uitkomst zijn? Ziet niet zijn, de Vrijmetselaars er uit, of wij er uit?"

In de meest roerendste woorden van welsprekendheid, wees den spreker de afgevaardigden op al hun ingeslagen weg om de mogelijke gevolgen daarvan en kon dit de Classis het oordeel Gods aan.

Rev. John van der Meulen. "Hoe komt het toch dat personen die vroeger zo ijverig waren omtrent deze zaak — en dat was ik ook in 1869, in Wisconsin — hoe komt het toch dat wij nu zo koel zijn? Zijn er een bijzondere maatregelen genomen om deze quaestie van Vrijmetselarij, nu meer dan toen, onder het volk te verspreiden? In 1869 had men dat zoo niet. Hebben de couranten er nu niet over geschreven? Is de quaestie van "Hope College" er ook niet mede genoemd? Is het woord *schelding* ook niet genoemd?"

Wanneer de lezer deze laatste toespraak aansluit aan de afgebroken rede van Ds. Uiterwijk, dan kan hij eenigzins een denkbeeld vormen wat "stoornis" of "verontusting" de linkerreugel op het oog had in de bediscussie van dit gedeelte van het rapport.

Ond. T. Keppel. "Ds. van der Voon heeft het groote oordeel Gods ons aangekondigd, maar het tegenovergestelde zou wel eens waar kunnen zijn. Betrekkelijk de aantijging door andere sprekers als of de Eerste Gemeente, of leiders er van, lonten van stoornis zou geworpen hebben in andere gemeenten, ontkende de spreker op eene nadrukkelijke wijze door te zeggen, dat er slechts medewerking is gevraagd om tegen dit kwaad te getuigen. Gaf ook explicite dat de uitnodiging van Mr. Kouynde om Vrijmetselarij in de drie eerste graden hier ter plaatse te exponeeren, buiten de kerkraad der Eerste Gemeente in geschied. Dat genoemde kerkraad of gemeente er niet meer mede te doen hadden, dan de vergunning van hun kerkgebouw daarvoor af te staan."

Rev. de Prae. "Wij hebben gehoord dat we op weg zijn. Kan het de wonderheid kwalijk genomen worden op watigheid aantredingen. Op eene Classisvergadering zes jaren geleden kwam, op een oogenblik, dat we over eene ahangende Vrijmetselarij quaestie door de Eerste Gemeente op de Classis gebracht, juist Dr. van Raalte op eens binnon, en zeide: "Ik ont geen dollen stappen, maar zoekt te behouden." Dr. van Raalte bond zelve een resolutie aan, daarin aandringende op een persoonlijke behandeling van de Vrijmetselaars in de Eerste Gemeente. Ook Barner, een welbekend reformateur op het gebied van opkeering van Vrijmetselarij voor eenige jaren, noemde het een groot onkravullig kwaad, maar hij wilde geen nieuwe agitatie, omdat hij vreesde van Vrijmetselarij in de Morganbeweging was aangekroefd tot 10,000 leden. Stoornis waanen altijd over. Ziet dat de twee

Landbouw, Veeveelt, Fruitbouw, enz.

BEWEGELIJKHEIDEN VOOR AARDAPPELS

Nu de tijd daar is dat aardappelen en andere bolgewassen ingezet worden, zal het niet ondoelmatig in overweging te nemen op welke wijze men dezelve het best kan waken. Aardappels moeten lang nadat ze rijp zijn gerond worden, opdat er geen tweede groei staat, waardoor dezelve verdeeld worden. Nadat ze rijp zijn moeten ze niet langer dan geuren op het veld blijven, waarna ze gedekt moeten worden voor het licht, in eene plaats koel als mogelijk. Geen plaats heter geschikt voor het goedke van aardappels, dan een hut die gedekt met zoden of een vuurput, of kuilt in den grond. Zulke kelters kan gemakkelijk gemaakt worden aan de zijde van een dijk die droog is en eene helling naar zuden heeft. Men kan daar uitgraving maken groot genoeg het gehele verbouw te benezen, doch het is beter en gemakkelijker een of twee meer te maken wat kleiner zijn. De grootste 16 voet wijd en 25 of 30 voet diep zijn. Dit zou omstreeks 400 kante voeten vloer geven, houdende 400 bushels voor elke 14 voet diep of 800 bushels in het geheel.

Dit het wordt gegraven tot drie voet beneden den laagste grond op eene plaats waar de helling het steilste is, of even ver, grond gelijk is, hebbende eene goede vloer met de deur of ingang. heeft het voordeel volmaakt te zijn en vrij van water van regen of sneeuw, of eenige andere ongunstige omstandigheden. Een gespleten loggen, slabs of plex worden gezet in de uitgraving in vorm van de letter A. Zij zoudt gepijld of geguld worden aan stuk boven aan, doch dat is niet lijks noodig, als ze maar goed elkander sluiten. Deze slabs worden gedekt met bast of stro, hooi en de uitgegraven grond er tegen aangeworpen; zoodat een heuvel gelijk welke op een zame af helling heeft en met overdekt wordt. Een dubbele wordt er voor in gezet om de later, die open kan blijven of gestan worden naar behoefte, boven het dak. Dit geeft constant

LEEN.
 a voorraad van
 ngen in de wel-
 inkel van
& CO.,
N, PLANO,
1-STOELLEN,
'S enz., zoo
redkooper
PANIEL BËD-
STOELLEN,
ING BËDDEN
 uitgezonderd.
langd
 6 jaren, wenscht
 een man van ge-
 ziden goedynt-
 treden. Ik kan
 en alle huiswerk
 stuigenis leveran
 woon. De ver-
 mijnne zijde ver-
 oet de Gurefor-
 tougdaan, geen
 u, te huis zijn be-
 enegen hart be-
 Mrs. H. G. W.
 a, Wis.
 rt van
 NES,
 OLIE

sterfgevallen sedert
25. Een speciaal
maakt melding van
dair waardoor het
rd in asch gelegd.
tot \$200,000.

sept. 25. Gisteren
Miller & Co.'s win-
no groote hoeveel-
n.

sept. 25. JI. nacht
Fred Long in Lee
der vlammen ge-
kinderen, een jon-
ceep kind van slechts
en zijn omgekomen.
d, wist nog te ont-
dvoeren zij zulke
n had, waaraan de
overleed. De ou-
ezin waren afwezig
ryal plaats had.

ndon, Sept. 23.
hebben alle voort-
verleenen van het
den die in strijd
ge voorstel, verwor-

Paris, Sept. 23.
heer Leon Say,
o de heer Kernan-
au, de heer Corag-
r Bilt en anderen
iet belang van het
tractaat tusschen
Staten.

Brussel, Sept. 23.
itandische zaken,
heeft zich naar Ro-
mot de Pauselli-
ouding der Belgi-
in opzichte van de
idervijs, te onder-
gische Bisschoppen
verzocht hebben;
oh in deze zaak te
us weigert deze te
g der Bisschoppen,
so hun post onder
uitoefenen, de toe-
menten zal gewol-
slechts 100 van de
or hun post doen be-

Louis, Sept. 24.
an 150 negers van
athier op reis naar
en echte emigran-
no reis te kunnen
iemen in de plaats
oreiki te hebben.
werpen, Sept. 25.
"De Ruiter." van
oor deze haven uit-
elde vastgelopen,
lot geraken met de

thermometer van eeno prikkelbaarheid
der gemoeieren begon te rijzen en al hoog-
er en hooger klom; sul zelfs tot eeno
hartstochtelijke, koortsachtige hitte
steeg, welke min of meer eeno agitatie
verwekte, zoo zeer zelfs, dat eenige lu-
den, vrijwillig en wellicht zelven onba-
wust daarvan, van hunne zitplaatsen als
worden opgeligt. Het essent van deze
onverwachte sentatie, op den spreker,
was schijnbaar niets ofskoon hij voor
een oogenblik sprakeloos, doch op zijn
post, de vloer helield. Blindelijk rees
Rev. Jan Broek, die verzoelt dat, do, or-
de zou worden bowaard en men Da. U-
terwijk ongestoord zou laten voortgaan.
Daarop hervatte de spreker de lijfdeand
van zijn speech en beweerde "dat hij
overvloedige bewijsgonden voorhanden
had, dat leiders en meesters van invloed
in de Eerste Conventie, stormia verwekt
hebben aangaande deze Vrijwetseleary
quaestie, in gemeenten die anders in rust
waren, en, dat hij het vuur nog meer na-
bij zou brengen."

Blijkbaar duidelijk, kon men onder-
maäl, uit gebaren en op het gelant dor-
aanwezigen, als lezen, dat de gemede-
ren van velen zeer outsteward en prikkel-
baar werden, zoodat de spreker ditmaal
het voorzichtig achtte zijde rede niet
verder voort te zetten en daarom de vloer
ruimde voor een ander.

Het deed ons leed gotuige te zijn ge-
weest van deze onwolvogelijkheid. Een
spreker, zonder dat hij, in overcepstem-
ning met staande regelen, door de Pre-
sident tot orde wordt geroepen, heeft het
volste recht vrijuit te spreken. Niet
wand, zonder hemzelven schuldig te min-
ken aan een zondigen tegen de parlemen-
taire regelen—die ook even goed van
kracht zijn in de deliberaties van kerke-
lijke lichamen als op het gebied van Staat-
kundige of Politieke vergaderingen—
mag een spreker storen in zijne rede.
Op zulke oogenblikken van sensatie,
wordt de bekwaamheid en ervarenheid,
in parlementaire regelen, van een Pre-
sident, danig op de proef gesteld. Zijn
functie roch, is, om onpartijlig te doen
gelden de rechten die ieder lid heeft.
De betogers van het pro of con van een
subjeet, behooren met alle lankmoedig-
heid aangehoord te worden. Het spijt
ons daarom dat onordelijke verschijnae-
len den spreker bolette zijne speech te
eindigen. (De geregelde President, Da
Pieters, was op dit oogenblik absent,
had daartoe vergunning verkreagen van
wege ooggesteldheid).

Rev. Chr. van der Veer. "Da stem-
ning van van daag, heeft beslist dat
Vrijwetseleary eeno organieke zonde is.
Ik zeg, dat de Classis geen recht heeft
daartoe. Wilje, vertegenwoordigers der
Classis, buigen voor de Synode, indien de
Synode zou weigeren met ons in te stan-

zijde bogeerd, n een eind aan de zaak te
hebben. Bindeljk wordt op voorstel van
Dr. Phelps besloten de zaak te verwijzen
naar een speciale comite van vijf, om met
de austaande voorjaarszetting der Classis
te rapporteeren.

Hier eindigd, of liever beint een ge-
chiedenis, die, wat resultaat aangaat,
meer ingevolgen zij zal dan bloed een
storo die slechts overwoind. De dis-
cussies zijn over het algemeen meester-
lijk gevoest.

De beschouwing omtrent de zaak, van-
schen de beide richtingen, liepen vier uit
elkander. Het was, naar ons meken al-
thans, een onderscheid als tusschen licht
en duisternis.

Wanneer we, de doorstralende beginge-
len der beide richtingen, als uitgesproken
door de onderscheidende representaties er-
van, elk bij elkander groepeeren, dan ko-
men de verschillende grondslagen, naar
ons bescheiden oordeel, er voor, hier op-
meer. De eene toegelane richting zoekt
haar grondslag meer op de eischen van
den Bijbel te grondon, terwijl de andere
meer op onder bijzondere omstandighe-
den der toekomst in de Heilige Schrift
drakken.

Tegenwoordig schijnt er eeno heer-
schende richting te zijn, welke zeer gene-
gent op de voorgond te willen plaatsen
die gaagbare lens van "huwaaftel in
verdragzamer geworden. Zonden in de
Kort moet men met suwelen hand-
schoenen hanteeren". Eln was een ver-
draagzaam man. We lezen van hem dat
de oordelen Gods hem hebben getroffen.

Wat hebben getracht om zooveel mo-
gelijk, onpartijlig de hoofdgedachten van
elk Spreker mede te deeken. Dat het
voor menig lezer stof van overdenking zal
geven, betwijfelen we niet. Dat de waar-
heid anoge zegariaren, ook in deze ge-
chiedenis, is de wensch van
Holland. EEN AANSCHOUWER.

In de verst verwijderde Grenzen.

Zooewel in de drukste en meest bevolk-
te steden der zeehavens als in het binnen-
land, is Hostetter's Maagbitter hoogst ge-
roemd. Waar ook volksplantingen ge-
zonden worden in dit werelddeel, dor-
waarts vindt deze tonic eeno plaats.
Dit is ook niet te verwonderen, want het
is een Medieijn zeer geschikt voor de be-
hoeften van Westelijke emigranten, zij
hij een nijlwerker of landbouwer. Dit
medieijn is juist wat hij bijna zeker is
van nood te hebben door de verandering
van klimaat, blootstelling aan de lucht
en verandering van levenswijze, de onge-
zonde lucht welke ingedemd wordt, als
anderszins. Onder de ongesteldheden,
behdoert Onroegeldheid der Maag,
Koorts, Rhumatische kwalen, enz.
Hostetter's Maagbitter is een probant
middel tegen deze en vele andere onge-
steldheden.

ongeherto.
De veldput is nog ge-
doel slechts tijdelijke
voor de aardappels. De bas-
lange greppel, uitgehold met
en seraper of spade, op een
en drooge plaats in het veld we-
gewassen ingezameel worden.
aardappels of knollen, droog et te
ver worden opgehoopt in de kade
streeks zes voet breed en vier tot
diep. Zij worden bedekt met sta-
bladeren of grof hooi, pijn of he-
loekbrash kan ook doen, waar ze
dezelve beter kan krijgen. De
sel wordt ten minste zes duim
gemaakt. Hierop wordt weder e-
de, ter diepte van eenige duim
daan, tot op een voet naar het
hetwelk opgelaten wordt tot de
heele hoop uitgezwoept is. We
het vroeger geheel digt gemet
dan loopt men gevaar dat de
massa aan het rotten gaat. Na
een tijd wordt het geheel op-
op eene spaen van een voet
in elke zes voet ongedekt lat-
doel om versche lucht te haalt.
De geheele toedekking kan met
dig hebben voor in December
minste niet voor dat het hard
to vriezen. — N. Y. Times.

GEO. G. STEKETEE.

Ravenconode, welbekende van
diger der Familie Medieijnen, heft a
plaats ingenomen in "Aecliauc's He-
der Tentoonstellingsgebouwen, als eeno
dinget in het vertoouen van huwaaftel-
len, bestaande uit: Kimu's West-
Plantardige Pillen tegen Gal, Kimu's
Wormkoekies, Kimu's Koorts-gene-
middel, Kimu's Aromatische Bitter, en
mede de Rechte Haarlemmer Olie. G.
Steketee heeft gedurende de Tentoo-
stellingsdagen 1000 doosjes zijner Pillen
aan het publiek uitgereikt. Dit is in
volging gehandeld, van: "Werpt u kees
uit op het water en na vele dagen zal
het weder vinden," wel wetende dat, na
meer de Pillen beproefd zijn, de
grootelike zal toecomen en men dan al-
ten volle vertrouwen zal stellen in de
doro gennemde Medieijnen en
Huwaaftelen door den Drogist Steketee
vervaardigd en geene andere als
middelen zal gebruiken: Zij die
zijn uit de gewenschte uitwerking
Medieijnen gebruiken te en die altes

"BUTTON'S and Dress-cream"
grootte voorraad, bij D. BELTCH
BESTE Huisdoo en "plug" tabak
de stad, bij H. BELTCH

met de Geregterd
In toegedaan, geon
ten, te huis zijn bez
tegenogen hurt be-

Mrs. H. G. W.
aan, Wis.

ort van
INES,
N,

OLIE
soort van Nani Ma
m de laagste prijs
MEXTER & CO.
yden gornpeerd of
nomen.

9. (14-21).

Tien nieuwe gu
ts aangebracht van
m blanke en drie
sterfgevallen sedert

25. Een speciaal
maakt melding van
aar waardoor het
1 in asch gelegd.
et \$200,000.

pt. 25. Gistereu
Miller & Co.'s win
te groote hoeveel-

ept. 25. JI. nacht
Fred Long in Lee
der vlammen ge
cinderen, een jon
ren kind van slechts
in zijn overgekomen.
l, wist nog te out
lvorens zij zulke
had, waaraan de
overleed. De ou
zin waren afwezig
val plaats had.

onden, Sept. 23.
hebben alle voor
verleenen van het
iden die in strijd
ge voorstel, verwor-

Parijs, Sept. 23.
heer Leon Say,
de heer Kernan
au, de heer Corn
Bilt en andereu
et belang van het
tractaat tusschen
Staten,

brussel, Sept. 23.
tenlandsche zaken,
heeft zich naar Ro
met de Pauselij
ouding der Belgi
in opzichte van de
derwijs, te onder
rische Bisschoppen
verzoekt hebben,
ch in deze zaak te
nig vergert deze te
g der Bisschoppen,
te Kun post onder
uitoefenen, de too
nimenten zal gewo
dechts 100 van de
or hun post doen be-

ker tegengesproken.

-Rev. John van der Meulen. "Mij
dunkt, te trachten om dit kwaad uit te
roelen, zal meer kwaad doen dan ver
dragzaam daaromtrent te zijn."

Rev. H. Uiterwijk. "Daar wordt
gesproken over *stoornis* die er bestaat in
de Kerk, en dat wij de Synode zullen
verzoeken om met ons in te stemmen dat
het eene orgerlijke zonde is. Wat zal
het gevolg zijn indien de Synode eens van
ons zou verschillen? *Stoornis!* Ja! daar
is *stoornis* verwekt. — Een lont is er ge
worpen door de Eerste Gynconce." An
dere aantekende en prikkelbare gezeg
dens laat de spreker volgen, waaraan hij
er een, op aanvraag daartoe, vrijwillig in
ring neemt; doch uit gebaren en bewegtes
was het duidelijk te bespeuren dat de
thermometer van eene prikkelbaarheid
der gemoederen begon te rijzen en al hooger
en hooger klom; ja zelfs tot eene
hartstoechtelijke, koortsachtige hitte
steeg, welke min of meer eene agitatie
verwekte, zoo zeer zelfs, dat eenige led
den, vrijwillig en wellicht zelven onbe
wust daarvan, van hunne zitplaatsen als
worden opgeligt. Het effect van deze
onverwachte sentatie op den spreker,
was schijnbaar niets of schoon hij voor
een oogenblik sprakeloos, doch op zijn
post, de vloer hehield. Blijkbaar rees
Rev. Jan Broek, die verzocht dat de or
de zou worden bewaard en, men. De U
terwijk ongestoord zou laten voortgaan.
Daarop hervatte de spreker de blydzaam
van zijn speech en boogde, dat hij
overvloedige bewijzen voorhanden
had, dat leiders en menschen van invloed
in de Eerste Gemeente *stoornis* verwekt
hebben aangaande deze Vrijmetselarij
questie, in gemeenten die anders in rust
waren, en, dat hij het vuur nog meer na
bij zou brengen."

Blijkbaar duidelijk, kon men ander
maal, uit gebaren en op het geluid der
aanwezigen, als lezen, dat de gemoede
ren van velen zeer onstemd en prikkel
baar werden, zoodat de spreker ditmaal
het voorzichtig achtte zijne rede niet
vorder voort te zetten en daarom de vloer
ruimde voor een ander.

Het deed ons leed getuige te zijn ge
weest van deze onwilvervoegelijkheid. Een
spreker, zonder dat hij, in overeenstem
ming met staande regelen, door de Pre
sident tot orde wordt geroepen, heeft het
volste recht vrijuit te spreken. Nic
maand, zonder hemzelven schuldig te ma
ken aan een zondigen togen de parlement
aire regelen—die ook even goed van
kracht zijn in de deliberaties van kerke
lijke lichamen als op het gebied van Staat
kundige of Politieke vergaderingen—
mag een spreker stooren in zijne rede.
Op zulke oogenblikken van sensatie
wordt de betrouwbaarheid en ervarenheid,
in parlementaire regelen, van een Pres
ident, danig op de proef gesteld. Zijn
functie toch, is om *onpartijdig* te doen
gelden de rechten die ieder lid heeft.
Do betoogers van het *pro* of *con* van een
subjeet, behooren met alle haakmoedig
heid ongehoord te worden. Het wille

een persoonlijke beaardijging van de Vrij
metselarij in de Eerste Gen. Ook Bur
ner, het welbekende reformateur op het
gebied van afscheuring van Vrijmetselarij,
voor eenige jaren, noemde het een grond
en gruyelijk kwaad, waar hij wilde geen
nieuwe agitatie, omdat het kwaad van
Vrijmetselarij na de Morgan beweging
was aangevoeld tot 10,000 Londen. Stor
men waalen afstijf over. Ziet dat de was
staarten dan nu handen van Theologische
nachten ons en Vrijmetselarij voor ons
ziet toe broeders dat de vuurstaarten ons
volle niet afbreken."

Het is nu reeds tot het nachtelijk uur
van 11 gekomen. De hulkervougel
maakt een voorstel om te verdragen tot
moorgen ochtend; doch het wordt afge
stemd. De afgevaardigden aan de andere
zijde boogden en eindigden de zaak te
hebben. Eindelijk wordt op voorstel van
Dr. Phelps besloten de zaak te verwijzen
naar een speciaal comité van vijf, om met
de aannemende voorzitting der Classis
te rapporteren.

Hier eindigt, of liever begint een ge
schiedenis, die, wat resultaat aangaat,
meer ingevolgen zij zal dan bloot een
stori die slechts overwand. De dis
cusies zijn over het algemeen meest er
lijk geweest.

De beschouwing omtrent de zaak, tus
schen de beide richtingen, liepen yer uit
elkander. Het was naar ons intien al
thans, een onderscheid als tusschen licht
en duisternis.

Wanneer we, de doorstrakende begri
pen der beide richtingen, als uitgesproken
door de onderscheidene representaties er
van, elk bij elkander groepeeren, dan ko
men de verschillende grondlagen, naar
ons bescheiden oordeel er, voor, hier op
mer. De eene toegedane richting zoekt
haar grondslag meer op de zesen van
den Bijbel te gronden, terwijl de andere
meer op onder bijzondere omstandighe
den der *toelating* in de Heilige Schrift
drakten.

Tegenwoordig schijnt er eene heer
schende richting te zijn, welke zeer een
ge is, op de voorgrond te willen plaatsen
die gangbare lens van "Humantiteit is
verdragzaam geworden. Zouden in de
Kerk moet men met fluwelen hand
schonen hanteeren". Dit was een ver
dragzaam man. We lezen van hem dat
de oordeelen Gods hem hebben getroffen.

Wat hebben getracht om zooveel mo
gelijk, onpartijdig de hoofdedachten van
elk Spreker mede te deken. Dat het
voor menig lezer stof van overdenking zal
geven, betwijfelen we niet. — Dat de waar
heid moge zegorieren, ook in deze ge
schiedenis, is de wensch van

Holland. EEN AANSCHOUWER.

In de verst verwijderde Grenzen.

Zooval in de drukste en meest bevolk
te steden der zochaven als in het binnen
land, is Hottetter's Maagbitter hoogst ge
roemd. Waar ook volkplantingen ge
zonden worden in dit werelddeel, de

worden gedekt met bast de
hoof en de uitgegraven groen
tegen aangeworpen; zoodat
een heuvel gelijkt welke
zame af helling heeft en met
overdekt wordt. Een dubbel
wordt er voor in gezet om
later, die open kan blijven of
van worden naar behoorde, loze
het dak. Dit geeft vorstige
plaats in den winter en heet
den zomer. Zulke "root eaves"
men op onderscheidene plaatsen
de buorderij gemaakt waer
men zo noodig heeft, en da
vloer niets dan de hest ge
geeft ze geen schuilplaats voor
ongedierde.

De veldput is nog go
doel slechts tijdelijke bes
voor de aardappels. De bas
lange greppel, uitgehuld met
en acrapen of spade, op een le
en drooge plaats in het veld wa
gewassen ingozameel worden
aardappels of knollen, droog en
ver worden opgehoopt in de kuit
streeks zes voet breed en vier tot
drie. Zij worden bedekt met sta
bladeren of grof hooi, pijn of he
doekbrush kan ook doen, waar
dezelve beter kan krijgen. Dit
sel wordt ten minste zes duim
gemaakt. Hierop wordt weder
de, ter diepte van eenige duim
dian, tot op een voet naar keel
hetwelk opgelaten wordt te de
heele hoop uitgezwoept is. Wel
het vroeger geheel dig; gemid
dan loopt men gevaar dat de g
massa aan het rotten gaat. Na
gen tijd wordt het geheel op
op eene spacia van een voet de
in elke zes voet ongedekt las
doel om versche lucht te he
De geheele toedekking kan met
dig hebben voor in December
minste niet voor dat het hard
to vrozen. — N. Y. Times.

GEO. G. STEKETEE

Bovenvercoemde, welbekende v
diger der Familie Medicijnen, heeft
plaats ingenomen in "Mechanic's Ho
dor Tentoonstellingsgebouwen, als
dingor in het voortoeben van huis
len, bestaande uit: Kimm's Wortel
Plantvrijde Pillek tegen Gal, Kimm
Wormkoekjes, Kimm's Koortsge
middel, Kimm's Aromatische Butter
mede de Echte Haarlemmer Olie
Steketee heeft gedurende de Tent
stellingsdagen 1000 doosjes zijner P
aan het publiek uitgereikt. Dit
volging gehandeld van: "Werpt u
uit op het water en na vele dagen
het weder vinden," wel wetende dat
neer de Pillek beproefd zijn, de